

II Księga Kronik

Rozdział 13

Panowanie Abiasza

1. Abiasz objął władzę królewską nad Judą w osiemnastym roku panowania Jeroboama, 2. A sprawował ją w Jeruzalemie trzy lata. Matka jego miała na imię Maaka, a była córką Uriela z Gibei. Między Abiaszem a Jeroboamem była wojna. 3. Rozpoczął zaś Abiasz wojnę, mając wojska czterysta tysięcy doborowych dzielnych wojowników, lecz i Jeroboam przygotował się do wojny z nim z wojskiem liczącym osiemset tysięcy doborowych wojowników. 4. Wtedy Abiasz stanął na szczycie góry Semaraim na pogórzu efraimskim i zawołał: Słuchajcie mnie, Jeroboamie i wszyscy Izraelici! 5. Czy nie powinniście wiedzieć, że Pan, Bóg Izraela, oddał władzę królewską nad Izraelem po wszystkie czasy Dawidowi i jego potomkom na podstawie trwałego przymierza? 6. Tymczasem powstał Jeroboam, syn Nebata, sługa Salomona, syna Dawidowego, i zbuntował się przeciwko swojemu panu. 7. I skupili się wokół niego mężowie próżni, nicponie, i zyskali przewagę nad Rechabeamem, synem Salomona, bo Rechabeam był jeszcze młody i nieśmiały, i nie mógł im się oprzeć. 8. Teraz zaś wy myślicie, że potraficie przeciwstawić się królestwu Pana oddanego w rękę potomków Dawida, dlatego że jesteście gromadą liczną i że macie ze sobą złote cielce, które Jeroboam kazał wam sporządzić jako bogów. 9. Czy nie wypędziliście kapłanów Pana, potomków Aarona, i Lewitów, i nie narobiliście sobie kapłanów jak ludy innych krajów, gdzie to każdy, kto przychodzi z młodym cielcem i z siedmioma baranami, aby go poświęcić, zostaje kapłanem tych, którzy nie są bogami! 10. U nas natomiast Pan jest naszym Bogiem i my nie opuściliśmy go, a kapłanami, sprawującymi służbę dla Pana, są potomkowie Aarona, a także Lewici spełniają swoje czynności. 11. Składają oni Panu co poranek i co wieczór ofiary całopalne i kadzidlane z wonnych rzeczy, rozkładają chleby pokładne na stole z czystego złota, dbają o szczyt złoty świecznik z jego lampami, aby świeciły co wieczór, gdyż my przestrzegamy przepisów Pana, Boga naszego, wy natomiast opuściliście go. 12. Tak więc z nami na czele jest Bóg i jego kapłani z surmami bojowymi, aby zagrać pobudkę do boju przeciwko wam! Synowie izraelscy, nie walczcie z Panem, Bogiem waszych ojców, gdyż nie powiedzie się wam! 13. Tymczasem Jeroboam przeprowadził zasadzkę na tyły tak, iż byli przed Judejczykami, a zasadzka była za nimi. 14. Gdy się Judejczycy obejrzel, znaleźli się w boju z przodu i z tyłu; zaczęli więc wołać do Pana, a kapłani zadęli w trąby. 15. Wtedy Judejczycy wydali okrzyk bojowy. Skoro tylko Judejczycy wydali okrzyk bojowy, Pan pobił Jeroboama i całego Izraela wobec Abiasza i Judejczyków. 16. Synowie izraelscy uciekli więc przed Judejczykami i Bóg wydał ich w ich ręce. 17. Wtedy Abiasz i jego wojownicy urządzili wśród nich wielką rzeź, i padło z Izraela pięćset tysięcy doborowych wojowników. 18. Tak to zostali wtedy synowie izraelscy upokorzeni, a Judejczycy zyskali przewagę, gdyż polegali na Panu, Bogu swoich ojców. 19. Potem

Abiasz puścił się w pogoń za Jeroboamem i zdobył na nim następujące grody: Betel i jego przyległości, Jeszanę i jej przyległości, i Efron i jego przyległości. **20.** Za życia Abiasza nie odzyskał już Jeroboam swej potęgi i Pan ugodził go tak, że umarł. **21.** Abiasz zaś doszedł do potęgi. Pojął on czternaście żon, z którymi miał dwudziestu dwóch synów i szesnaście córek, **22.** Pozostałe zaś sprawy Abiasza, jego postęпки i czyny oraz jego słowa są zapisane w Historii Proroka Iddo. **23.** I spoczął Abiasz ze swoimi ojcami, i pogrzebali go w Mieście Dawida, władzę królewską zaś po nim objął Asa, jego syn. Za jego czasów panował w ziemi pokój przez dziesięć lat.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01